

Da vi tænkte lidt ud af boksen...

Af Christel Aagaard Rasmussen

I Coding Pirates Nyborg er vi 10 voksne frivillige, der hver onsdag skaber rammerne om forskellige it-kreative aktiviteter for et hold børn mellem 9 og 13 år.

Ud af de 10 frivillige er der faktisk kun en, nemlig mig, som er pædagogisk uddannet. Resten er en skøn blanding af elektrikere, it-konsulenter, datamatikere, cand. scient' er og lignende gode folk.

De her skønne mennesker bruger deres fritid på programmering og teknologi med børn, fordi de synes, det er vigtige kompetencer for børnene at få, og samtidig skaber de måske et fritidstilbud, som de selv ville have syntes var fedt at gå til, da de var børn.

Som skolelærer er det en glæde for mig at se, at de frivillige sommetider bliver hængende efter klubaftenen, og ikke kan blive færdige med at vende de små succes-oplevelser der kommer, når undervisning lykkes. Den der dejlige følelse, når man har sat rammerne for, at andre kan få en aha-oplevelse, den oplever jeg, når jeg ser de frivillige blive høje over den for første gang.

Men hvad sker der så, når man tager et par ny-begejstrede undervisere og fjerner en af de vigtigste broer for formidling, nemlig sproget?

I Nyborg fik vi som de fleste andre steder en større tilgang af flygtninge fra Ukraine i løbet af foråret. Frivilligcenteret lavede opslag på sociale medier og spurgte efter ledige hænder

til at hjælpe med at afvikle aktiviteter med ukrainske flygtningebørn om tirsdagen, hvor der var fællesspisning på centeret.

Jeg fik lyst til at kaste os ud på lidt dybere vand, og lavede derfor en aftale med Frivilligcenteret om en programmerings-aften for børn.

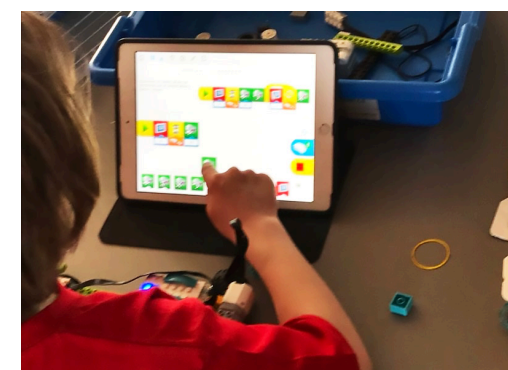
Vi fik lov at låne nogle kasser Lego WeDo med tilhørende iPads på Langeskov Skole, og så kastede vi os ud i en opgave, der havde overskriften programmerings-aktivitet, men viste sig at være en genial samværsaktivitet.

Ca. 10 børn i alderen 9-12 blev fulgt ind i lokalet af deres mødre. De kendte ikke hinanden særlig meget i forvejen og havde helt forskellige forudsætninger. Nogle kunne lidt engelsk, de fleste ikke. Nogle havde gået til programmering i Ukraine, de fleste ikke.

WeDo'appen og det tilhørende Lego er bygget så intuitivt og struktureret op, at vi simpelthen bare kastede os ud i byggeprojekterne. Og snart summede Frivilligcenteret af blæsere, satellitter og biler. Og vi fik en fælles erfaring af, at kodning vitterligt er et sprog, som man kan udtrykke sig igennem, og som giver mulighed for at interagere med verden.

Aktiviteterne flyttede ned fra bordet og ud i lokalet. Der måtte startes racerløb for robotbiler og grines af mange spidsfindigheder udtrykt i blok-kodning eller Lego-brikker.

Frivilligcenterets fast tilknyttede frivillige var også forbi og havde mange nysgerrige spørgsmål. De fortalte om udfordringerne ved at lave meningsfyldte sociale aktiviteter for de nyankomne børn. Det er f.eks svært at holde en rundbold- eller fodboldkamp i gang eller løse de konflikter, der kan opstå i sådan en aktivitet, hvis man ikke har et fælles sprog. Her viste det sig, at et fælles sprog ikke behøver være verbalt. Blokkode kan også bruges!

Efter 2 ½ time var det tid til at pakke sammen, selvom børnene kunne have fortsat. Vi kørte hjem, berørte af at have haft mulighed for meningsfyldt samvær, grin og fællesskab med en flok glade børn, som vi alle så gerne vil give mulighed for gode oplevelser.

Vi opdagede, at vi havde en hemmelig nøgle til det; da vi turde tænke ud af boksen og smide vores sprog.